

تصویر واقعی و مخدوش از انقلاب

فرض کنید که از دوران جوانی یا ۲۰ سالگی یک فرد ۵۰ ساله فقط یک عکس و تصویر وجود دارد که خود وی هم تاکنون آن را ندیده است. در این صورت چقدر احتمال می دهید که با دیدن آن تصویر، خودش یا دیگران متوجه موضوع شده و فرد صاحب عکس را بشناسند؟

تقریباً در بسیاری از موارد این تصویر قابل شناسایی نیست، به ویژه در افرادی که آمادگی بیشتری برای تغییر در چهره دارند. حال فرض کنید که چنین فردی عکس ۲۰ سالگی خود را در ۵۰ سالگی به اداره گذرنامه می دهد تا آن را به عنوان معرف او برگذرنامه الصاق کنند و انتظار هم دارد که همه مردم او را با همان چهره ۲۰ سالگی بشناسند! و اگر هم چنین نکنند، آن را ناشی از بد ذاتی مردم می داند.

تا اینجا کار خیلی عجیب نیست، بلکه مسأله وقتی عجیب و باورنکردنی می شود که این آقای ۵۰ ساله تمامی عکس های گذشته خویش از نوزادی گرفته تا نوجوانی را کاملاً معدوم نماید و دستور داده شود که فقط و فقط عکس ۵۰ سالگی او را به عنوان تنها تصویر مورد قبول از وی بر تمامی مدارک او الصاق نمایند، از مدرک پایان دوره ابتدایی گرفته تا دیپلم و گواهینامه و...

اگر تغییر و تحولات چهره های انسانی چندان زیاد نیست و فقط غبار پیری بر آن می نشیند و با این حال باز هم نتوان چهره نوجوانی را از چهره پیری تمیز داد، در این صورت تصویرهایی که از واقعیت های منعطف و کاملاً متحول اجتماعی گرفته می شود چه وضعیتی پیدا خواهند کرد؟ واقعیتی چون انقلاب، که در متن مفهوم این کلمه نیز دگرگونی بنیادی نهفته است.

اگر عکاسی وجود داشت که می توانست از انقلاب تصویری تهیه کند که تمامی زوایای آن را نشان دهد، در این صورت امکان نداشت که عده ای کوشش خود را معطوف به آن کنند که تصویر نازیبای امروز خود را به جای آن جوان خوش چهره قالب نمایند و موجب گریز نسل امروز از مهمترین تجربه ملی یعنی انقلاب اسلامی شوند.

شاید برخی از کسانی که می کوشند تصویر مخدوشی از انقلاب و ۲۲ بهمن ارائه نمایند چندان توجه ندارند که تصویر ۲۳ سال قبل حتی اگر آنان آن تصویر را شناسند، دلیل بر این نیست که چنان تصویری وجود نداشته است، اگر از کسانی که در انقلاب بودند و نسبت به آن آشنایی دارند، پرسیده شود که تصویر آن روز انقلاب چه مقدار با تصویری که مخالفان اصلاحات امروز از آن ارائه می دهند، تطابق دارد، با قاطعیت می توان گفت که میزان این تطابق در حداقل هاست و شاید این دو تصویر قابل شناخت حتی به عنوان تداوم طبیعی یکی از دیگری هم نباشد. یکی از رسالت های مهم نسل انقلاب این است که تصویر آن را چنان که بود به نسل جوان معرفی کنند، حتی اگر می خواهند جامعه آنان تصویر دیگری داشته باشد، آن را با تصویر واقعی انقلاب مخدوش نکنند، بزرگترین ضربه ای که نسل انقلاب می تواند به خود و این تجربه ملی بزند مخدوش کردن تصویر انقلاب نزد نسل جوان است، نسلی که قرار است با اتکاء به تجربه پدران و مادرانش آینده این کشور را رقم بزند.